

Lausunto hallituksen esityksestä laiksi jätelain muuttamisesta

Kaupunginhallitus 22.06.2026
3828/00.04.00/2026

Valmistelijat / lisätiedot:

ympäristöjohtaja Tanja Ahonen, puh. 044 718 2141

ympäristöpäällikkö Saija Pöntinen, puh. 044 718 5066

suunnittelija Hanna Kisonen, puh. 044 718 5667

etunimi.sukunimi(at)kuopio.fi

Päätösehdotus

kaupunginjohtaja Soile Lahti

Kaupunginhallitus päättää antaa ympäristöministeriölle selostuksessa mainitun lausunnon esitetyistä muutoksista jätelakiin.

Päätös

Selostus

Ympäristöministeriö on valmistellut luonnoksen hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi jätelain muuttamisesta. Esityksen tavoitteena on parantaa jätetoimialan kilpailuneutraliteettia ja yksityisten jätehuoltoyritysten toimintaedellytyksiä sekä avata markkinoita.

Esityksellä rajataan jätehuoltoalalla toimivien kuntien sidosyksiköiden ulosmyyntiä ja tarkennetaan, millä menettelyllä kunnat voivat tarjota jätehuoltopalveluja kuntien toissijaisen jätehuollon järjestämisvastuun nojalla. Jätelakiin ehdotetaan säädettäväksi myös jätetoimialaa koskeva poikkeus hankintalakiin esitetystä sidosyksiköiden 10 %:n vähimmäisomistusosuusvaatimuksesta.

Ympäristöministeriö on pyytänyt lausuntoja esitysluonnoksesta. Lausunto viedään Lausuntopalvelu.fi-sivustolle, jossa myös lausuntopyyntö on: [Lausuntopalvelu](https://lausuntopalvelu.fi)

Nykytilanne

Kuntien vastuu jätehuollossa

Kuntien järjestämisvastuulle kuuluu jätelain 32 §:n mukaan kotitaloudessa ja vapaa-ajan asunnossa sekä kunnan hallinto- ja palvelutoiminnassa syntyvän yhdyskuntajätteen jätehuolto. Kunnan vastuuta jätehuollossa on rajattu asteittain vuodesta 1999, jota ennen kunta oli täysimääräisesti vastuussa yhdyskuntajätteen jätehuollosta. Viimeisin kunnan vastuuta muuttanut jätelain muutos rajasi kuntavastuulta pois osan asumisessa syntyvistä jätteistä.

Jätelain 33 §:n mukaan kunta on velvollinen järjestämään jätehuollon toissijaisesti muillekin kuin 32 §:n mukaisesti sen jätehuoltovastuulle kuuluville toimijoille, kun jätteen haltija tätä pyytää yksityisen palveluntarjonnan puutteen vuoksi. Säännöksen tarkoitus on turvata toimiva jätehuolto tilanteissa, joissa yksityistä jätehuoltopalvelua ei ole kohtuullisin ehdoin saatavilla. Toissijaista jätehuoltopalvelua (TSV-palvelua) ostavat jätteen tuottajayritykset, mutta myös yksityiset jätehuoltoalan yritykset. Kunta ei ole velvoitettu ylläpitämään tai hankkimaan erikseen kapasiteettia järjestääkseen toissijaiselle vastuulle kuuluvaa jätehuoltoa, vaan vastuu koskee vain jätteitä, jotka soveltuvat laadultaan ja määrältään kunnan jätehuoltojärjestelmään.

Kunnan toissijaisen jätehuoltopalvelun tarjoamisen edellytyksenä on, että jätteen haltija on julkaissut jätteiden ja sivuvirtojen tietoaustassa eli Materiaalitorissa tarjouspyynnön tarvitsemastaan jätehuoltopalvelusta ja että tarjouspyyntöä vastaavaa palvelua ei ole kohtuullisesti saatavilla. Tarjousten kohtuullisuuden arviointi perustuu pohjimmiltaan tarjouspyynnön tekijän subjektiiviseen harkintaan. Jos kysymyksessä on palvelu, jonka arvo on alle 2 000 euroa vuodessa tai palvelun tarve on ennakoimaton ja kiireellinen, ei ilmoitusmenettelyä Materiaalitorissa tarvita. Jätelaitoksilla ei ole tällä hetkellä velvollisuutta pitää kirjaa tai laatia laskelmaa toissijaisesta jätehuoltopalvelusta erillään muusta kuntavastuullisesta toiminnasta.

Kuntien jäteyhtiöt ja niiden toiminta markkinoilla

Kunnat tekevät jätetoimialalla laajaa yhteistyötä huolehtiakseen asianmukaisesti ja kustannustehokkaasti jätelain mukaisista velvoitteistaan. Yhteistyö on useimmilla alueilla toteutettu perustamalla yhteisesti omistettuja kuntien jäteyhtiöitä, kuntayhtymiä tai liikelaitoksia. Jäteyhtiöt ovat pääasiassa useamman kunnan yhteisomistuksessa, ja niiden omistus jakautuu tyypillisesti asukasmäärän suhteessa. Kuopion kaupunki omistaa kunnallisen jäteyhtiön, Jätekukko Oy:n, yhdessä 14 muun kunnan kanssa.

Kuntien jäteyhtiöt hoitavat ensisijaisesti jätelaissa kunnalle osoitettuja jätehuollon palvelutehtäviä. Jäteyhtiöt ja niiden tytäryhtiöt toimivat kuitenkin rajatusti markkinoilla eli tarjoavat jätehuoltopalveluja myös sellaisille asiakkaille, jotka eivät kuulu kunnan jätehuollon järjestämistä vastuulle. Kuntien jäteyhtiöiltä on vakiintuneesti edellytetty sidosyksikkösuhdetta sen omistajana oleviin kuntiin, joten vain rajattu osa liikevaihdosta voi tulla markkinoilta.

Kun kuntien jäteyhtiöt toimivat markkinoilla, niihin sovellettava ulosmyyntiraja on jätelain 145 a §:n mukaan 10 prosenttia liikevaihdosta, eikä hankintalain 15 §:n mukaista 500 000 euron enimmäisrajaa sovelleta. Jätehuollon toimialaa koskevaa ulosmyyntirajaa on muutettu useaan otteeseen, viimeisimmäksi vuonna 2022 annetulla jätelain muutoksella, jolloin edellä mainittu 10 prosentin ulosmyyntiraja ilman 500 000 euron enimmäisrajaa säädettiin pysyväksi.

Euroopan unionin tuomioistuin (EUT) antoi 15.1.2026 merkittävän ennakkoratkaisun C-692/23. EUT:n ratkaisussa katsotaan, että mikäli sidosyksiköllä on tytäryhtiöitä, tulee myös niiden ulosmyynti laskea mukaan sidosyksikön ulosmyyntiin. Ratkaisu muuttaa Suomessa tähän saakka vallinneen tulkinnan, jonka mukaan tytäryhtiöiden liikevaihtoa ei lasketa mukaan arvioitaessa sidosyksikön markkinaehtoisen toiminnan laajuutta. Ratkaisulla on merkittäviä vaikutuksia jätetoimialalla, koska osa kunnallisista jäteyhtiöistä on eriyttänyt markkinaehtoista toimintaa tytäryhtiöihin. Esimerkiksi Jätekukko Oy:llä on sen kokonaan omistama tytäryhtiö, Kiertokukko Oy.

Yksityiset jätehuoltoyritykset ja kunta toimivat palveluiden ostajina ja myyjinä toisilleen mm. jätteenkuljetuksessa ja jätteenkäsittelyssä. Jätelakimuutosta koskevan hallituksen esitysluonnoksen mukaan kuntien jätelaitokset hankkivat valtakunnallisesti noin 60 prosenttia liikevaihdostaan kilpailuttamalla palveluita markkinoilta. Kuntien jätelaitosten tai niiden tytäryhtiöiden markkinaehtoisten tai toissijaisen jätehuoltopalvelun asiakkaiden joukossa on monipuolisesti sekä pieniä jätteenkuljetusyrityksiä että valtakunnallisesti toimivia kuljetus- ja käsittelypalveluita tarjoavia yrityksiä. Jätehuoltoalan yritykset ostavat kuntien jätelaitoksilta tai niiden tytäryhtiöiltä käsittelypalveluita, erityisesti jätteenpolttoa, biokäsittelyä sekä loppusijoituspalvelua kaatopaikalle.

Keskeiset esitettävät muutokset

Jätelain muutoksella on tarkoitus rajata sidosyksikköasemassa toimivien kuntien jäteyhtiöiden markkinaehtoista toimintaa laskemalla ulosmyyntiraja viiteen prosenttiin liikevaihdosta kolmen vuoden siirtymäajan jälkeen. Lisäksi ehdotetaan säädettäväksi jätetoimialaa koskeva poikkeus hankintalakiin esitetystä sidosyksiköiden 10 %:n vähimmäisomistusvaatimuksesta. Jätetoimialalla toimivien sidosyksiköiden vähimmäisomistusta koskevan poikkeuksen perusteella kuntien jäteyhtiöt eivät joutuisi muuttamaan nykyistä omistusrakennettaan. Ulosmyyntirajan tiukentaminen yhdessä tiukentuneen tulkintakäytännön kanssa vaikuttaisi kuitenkin voimakkaasti kunnallisiin jäteyhtiöihin rajaamalla niiden toimintaa markkinoilla entistä enemmän.

Jätelakiin ehdotetaan uutta sääntelyä koskien kuntien toissijaista jätehuoltovastuuta. Muutosesityksen mukaan jätteen haltija on perusteltava Materiaalitorissa saadun tarjouksen hylkäämisen syyt ja toissijaisesta jätehuoltopalvelusta tehtävän sopimuksen tulee olennaisin osin vastata julkaistua tarjouspyyntöä. Esityksellä on tarkoitus myös lisätä toissijaisen jätehuoltopalvelun läpinäkyvyyttä säätämällä kunnan jätelaitokselle uusi velvollisuus ilmoittaa olennaiset tiedot toissijaisesta jätehuoltopalvelusta sekä velvollisuus eriyttää toissijaista jätehuoltopalvelua koskeva kirjanpito. Myös toissijaisen jätehuoltopalvelun veloitteiden noudattamisen valvontaa esitetään tehostettavaksi säätämällä kuntien jätelaitosten toissijaista jätehuoltopalvelua koskevasta määräajoin tehtävästä tarkastuksesta ja valvontasuunnitelmasta.

Kunnan toissijaisesta jätehuoltopalvelusta perittävää jätemaksua koskevaa sääntelyä esitetään muutettavaksi. Ehdotuksen mukaan toissijaisesta jätehuoltopalvelusta perittävän jätemaksun tulisi sisältää kohtuullinen tuotto toimintaan sitoutuneelle pääomalle. Lisäksi jätemaksua koskevaa säännöstä on tarkoitus täsmentää lisäämällä erillinen säännös siitä, että jätemaksuilla kerätty tuotto on käytettävä jätehuoltopalveluiden ylläpitämiseen ja kehittämiseen.

Kunnille esitetään uutta velvollisuutta hankkia jätteenkuljetuspalvelut kilpailuttamalla poikkeustilanteita lukuun ottamatta. Tämän muutoksen tavoitteena on parantaa yksityisten jätehuoltoalan yritysten toimintaedellytyksiä.

Lausunto esitetyistä muutoksista jätelakiin

Sidos- ja hankintayksiköitä koskevat erityiset säännökset (145 §)

Kuopion kaupunki pitää erittäin tärkeänä sitä, että jätehuoltotoimiala rajataan jätelain muutoksella kokonaan hankintalakiin säädettävän sidosyksikköjä koskevan vähimmäisomistusosuussäntelyn ulkopuolelle. Mikäli poikkeamista hankintalakiin ehdotettuun säntelyyn ei tehtäisi, seurauksena olisi koko toimialaa koskevia merkittäviä rakenteellisia muutoksia, joista aiheutuisi palvelun järjestämisen haasteita ja kustannusten kohoamista. Jätehuolto on yhteiskunnalle kriittinen, välttämätön peruspalvelu, jonka toimivuus on turvattava kaikkialla ja kaikissa oloissa.

Kuopion kaupunki tekee jätehuollon järjestämisessä yhteistyötä yli maakuntarajojen 14 muun kunnan kanssa. Yhteistyö on ollut välttämätöntä, jotta kunnalliset jätehuoltopalvelut ja niihin liittyvät investoinnit on voitu järjestää kaikissa kunnissa laadukkaasti, vastuullisesti ja kustannustehokkaasti. Kuopion kaupunki omistaa kuntien yhteisestä jäteyhtiöstä vajaa 50 %, kun kaikilla muilla kunnilla omistusosuus on alle 10 %. Jos vähimmäisomistusosuuden muutoksesta ei poikettaisi jätehuollon toimialalla, jouduttaisiin selvittämään yhtiön pilkkomista vähintään kahteen eri yhtiöön tai purkamista kokonaan. Tällöin menetettäisiin jätehuoltoalalle tärkeät volyymihyödyt, ja kuntien ja asukkaiden jätehuoltokustannukset kasvaisivat samalla, kun jätehuollon kehittäminen vaikeutuisi. Lisäksi syntyisi haastavia tilanteita, kun jouduttaisiin puuttumaan jäteyhtiöiden pitkäkestoiisiin jätteenkäsittely- ja kuljetussopimuksiin.

Kuopion kaupunki katsoo, että siinä missä edellä esille tuotu jätehuoltotoimialan poikkeus hankintalakiin on perusteltu ja välttämätön, jätelakiin ehdotettu sidosyksiköiden ulosmyyntirajan laskeminen tulisi jättää toteuttamatta. Muutosesityksen tavoitteet on asetettu ensisijaisesti jätehuoltoalalla toimivien yritysten näkökulmasta, kun taas jätehuoltopalveluja tarvitsevien yritysten asema ja palvelutarpeet ovat jääneet puutteellisesti huomioiduiksi. Muutos ei lisää jätehuoltopalvelujen valinnanvaraa, vaan pikemminkin vähentää sitä. Nykyisen säntelyn mahdollistama kunnallisten jäteyhtiöiden rajattu toiminta markkinoilla täydentää osaltaan jätehuollon palvelutarjontaa.

Kun jätelain muutoksella (1148/2022) säädettiin jätetoimialalle pysyvä 10 prosentin ulosmyyntiraja, lain esitöissä tunnistettiin, että kunnan tarjoamilla palveluilla on erityistä merkitystä pienille jätehuoltoyrityksille ja syrjäseuduilla toimiville yrityksille, joilla ei ole käytettävissään riittäviä yksityisiä käsittelypalveluja. Ulosmyyntirajan alentaminen voi johtaa siihen, että hyödyntämis- ja käsittelypalvelut keskittyvät joillakin alueilla harvoille toimijoille, mikä heikentää palvelujen saatavuutta ja kilpailun toimivuutta. Nykyinen 10 prosentin ulosmyyntiraja mahdollistaa sen, että kuntien jäteyhtiöt voivat tarjota markkinaehtoista palvelua joustavasti myös tilanteissa, joissa TSV-menettely on yrityksille raskas tai hidas. Yritysten on saatava jätehuoltopalvelut helposti ja kohtuulliseen hintaan ilman tarpeetonta hallinnollista kuormaa.

Esitysluonnoksessa on katsottu, että jätelakiin ehdotettavat muutokset vahvistaisivat yksityisten yritysten toimintaympäristön ennakoitavuutta. Jätehuollon toimintaympäristö on ollut jo pitkään jatkuvassa muutoksessa, ja ulosmyyntirajan jatkuva muuttaminen vain heikentää ennakoitavuutta. Kuntien näkökulmasta toimintaympäristö on ollut äärimmäisen epävarma. Investoinnit ja sopimusjärjestelyt on tehtävä jätehuollon toimialalla pitkällä tähtäimellä useiksi vuosiksi eteenpäin, mikä edellyttäisi vakaata säntely-ympäristöä. Toistuvat muutokset ovat hidastaneet pitkäjänteistä suunnittelua ja kehittämistä.

Ulosmyyntirajan laskemista esitetään nyt, vaikka EUT:n ratkaisun oikeusvaikutuksiin liittyy merkittäviä epävarmuustekijöitä. Kuopion kaupunki katsoo, että näin epävarmassa tilanteessa ulosmyyntirajan tiukentaminen ei ole perusteltua. EUT:n ratkaisujen oikeusvaikutukset tulee selvittää ja niiden vaikutuksia seurata ennen sääntelymuutoksia. Tämänhetkisen arvion mukaan ulosmyyntirajan tiukentaminen yhdessä tuomioistuinkäytännön kanssa voi aiheuttaa merkittäviä kielteisiä vaikutuksia jätehuollon toimivuuteen.

Mikäli sääntelymuutos toteutetaan, Kuopion kaupungin osittain omistaman kunnallisen jäteyhtiön on merkittävästi sopeutettava toimintaansa sekä myytävä kokonaan omistamansa tytäryhtiö taikka muutettava muutoin sen omistusjärjestelyjä. Samanlaisia prosesseja on toteuttava myös muualla Suomessa. Samalla yhtiön on muutettava nykyisiä sopimuksia asiakkaiden, palveluntuottajien ja muiden sidosryhmien kanssa. Kuopiossa iso osa kunnallisen jäteyhtiön markkinaehtoisesta liikevaihdosta tulee siitä, että se vuokraa maa-alueita ja tiloja muille toimijoille edistääkseen yhteistyössä tehtävää kiertotalousliiketoimintaa. Esitetyllä lakimuutoksella estetään tällaisia kiertotalouteen perustuvia kumppanuuksia, vaikka innovaatioyhteistyö julkisten ja yksityisten toimijoiden välillä olisi erittäin tärkeää valtion ja kuntien ilmasto- ja kiertotaloustavoitteiden saavuttamiseksi.

Jos ulosmyyntirajan muutos toteutetaan huolimatta sen aiheuttamista haitallisista vaikutuksista, Kuopion kaupungin painottaa, että usean vuoden siirtymäaika on äärimmäisen tärkeä. Kunnallisilla jäteyhtiöillä on oltava riittävästi aikaa sopeuttaa toimintaa uuden sääntelyn mukaiseksi hallitusti ja suunnitelmallisesti. Ulosmyyntirajan on oltava nykyinen 10 % vähintään esitetyn mukaisesti vuoden 2029 loppuun saakka. Kolmen vuoden keskimääräistä liikevaihtoa laskettaessa tätä aikaisempia vuosia ei tule ottaa huomioon lakiesityksen mukaisesti.

Kunnan toissijainen jätehuoltopalvelu sekä kirjanpito jätehuoltopalvelusta (33 ja 44 §)

Kunnan toissijainen velvollisuus järjestää elinkeinotoiminnalle jätehuoltopalveluja (ns. TSV-palveluja) on keskeinen keino turvata jätehuoltopalvelujen saatavuus koko maassa. Kuopion kaupunki korostaa, että veloitteen toteuttaminen edellyttää kunnille riittäviä ja tosiasiallisia toimintaedellytyksiä. Koska TSV-palveluja voidaan tarjota vain kunnan olemassa olevan jätehuoltojärjestelmän puitteissa, markkinaehtoisen toiminnan rajoittaminen kaventaa pitkällä aikavälillä myös kunnan mahdollisuuksia ylläpitää ja tarjota TSV-palveluja.

Toissijaista vastuuta koskevan sääntelyn keskeisenä tavoitteena tulee olla se, että jätteen tuottajat saavat tarvitsemansa jätehuoltopalvelut vaivattomasti, viivytyksettä ja kohtuullisin ehdoin. Tällä ehkäistään jätteiden epäasianmukaista käsittelyä sekä siitä aiheutuvia ympäristöhaittoja. Nyt ehdotetuilla muutoksilla lisätään toissijaisten jätehuoltopalvelujen käyttäjien hallinnollista taakkaa. Vaikutusarviointien perusteella rasite kohdistuu erityisesti harvaan asuttujen alueiden pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, jotka käyttävät TSV-palveluja muuta yrityskenttää useammin.

Yrityksiin kohdistuvaa hallinnollista taakkaa tulisi keventää. Voimassa olevan sääntelyn mukaan alle 2 000 euron arvoisista palveluista ei edellytetä ilmoitusmenettelyä Materiaalitorissa. Kuopion kaupunki ehdottaa, että kyseistä euromääräistä rajaa nostetaan, jotta pienillä ja keskisuurilla yrityksillä olisi nykyistä paremmat mahdollisuudet hyödyntää TSV-palveluja joustavasti. Euromääräistä rajaa arvioitaessa on huomattava, että 2 000 euron raja on

asetettu vuonna 2018, minkä jälkeen kustannustaso on merkittävästi noussut. Koska rajaa ei ole sidottu mihinkään indeksiin, sen reaalin arvo on olennaisesti alentunut sääntelyn voimaantumisen jälkeen.

Kuopion kaupunki katsoo, että sinänsä TSV-palvelun saamiseksi edellytettävä ilmoitusmenettely Materiaalitorissa voi olla toimiva, kun tarvittavan jätehuoltopalvelun arvo on riittävän suuri, ja tietoaalustaa on vaivatonta ja nopeaa käyttää. Uusien velvoitteiden, kuten tarjousten hylkäämisen perusteiden kirjaamisen, tulee olla toteutettavissa tietoaalustalla selkeästi ja vaivattomasti. Tietoaalustan kehittämiseksi onkin varattava riittävät resurssit. Kuopion kaupunki pitää lähtökohtaisesti hyvänä, että kunnat toimittavat Materiaalitorin tietoa toissijaisesta jätehuoltopalvelusta, sillä tämä lisää toiminnan läpinäkyvyyttä ja tiedon saatavuutta. Samalla on kuitenkin huomattava, että raportointivelvoitteet lisäävät hallinnollista työtä ja ovat osin päällekkäisiä suhteessa TSV-palvelujen eriyttämiseen kirjanpidossa.

Kuopion kaupunki toteaa, että ehdotettu kirjanpidon eriyttämistä koskeva muutos lisää hallinnollista kuormaa sekä raportointiin ja talouden seurantaan liittyvää työtä. Tästä huolimatta kaupunki pitää muutosta perusteltuna, sillä se parantaa toissijaisen jätehuoltopalvelun avoimuutta sekä mahdollistaa toiminnan laajuuden paremman seurannan niin valvontaviranomaisten kuin markkinatoimijoiden näkökulmasta.

Kunnan järjestämä jätteenkuljetus (36 §)

Kuopion kaupungin alueella kiinteistöittäinen jätteenkuljetus on järjestetty aina kilpailuttamalla kuljetuspalvelut yksityisiltä jätehuoltoalan yrityksiltä, eikä näköpiirissä ole mitään tarvetta muuttaa tätä toimintamallia. Kuopion kaupunki pitää kuitenkin ongelmallisena, että ehdotetulla sääntelyllä rajataan kunnan oikeutta itse määrittää, millä tavalla se järjestää sen vastuulle kuuluvat jätehuollon palvelut, sillä tämä kaventaa ilman riittäviä perusteita kunnallista itsehallintoa ja joustavuutta toteuttaa palvelut kunnan tarkoituksenmukaiseksi katsomalla tavalla.

Mikäli kilpailuttamisvelvollisuus kuitenkin säädetään, tulee siitä voida poiketa riittävän joustavasti mm. silloin, kun yksityistä palveluntarjontaa ei ole saatavilla tai hinnat muodostuvat kohtuuttomiksi. Poikkeamisajan on oltava esitettyä viittä vuotta pidempi. Jos kunta joutuisi ottamaan jätteenkuljetuksen hoitaakseen omana toimintanaan, edellyttää tämä henkilöstöjärjestelyitä ja merkittäviä investointeja kalustoon, ja vastaavasti siirtyminen takaisin kilpailuttamiseen vaatii riittävän pitkän ajan muun muassa kaluston poistojen ja sopimusjärjestelyjen toteuttamiseksi.

Kunnan jätemaksu (78 §)

Kuopion kaupunki kannattaa jätemaksua koskeviin säännöksiin ehdotettua täsmennystä, jonka mukaan jätemaksuilla kerätty tuotto on käytettävä jätehuoltopalveluiden ylläpitämiseen ja kehittämiseen. Säännös vastaa pääosin nykyistä käytäntöä, mutta sen nimenomainen kirjaaminen lakiin selkeyttää tilannetta ja vahvistaa periaatetta siitä, ettei jätemaksuilla kerätä varoja muihin tarkoituksiin.

Ehdotettu velvoite sisällyttää aina kate kunnan toissijaisesta jätehuoltopalvelusta perittävään jätemaksuun ei ole tarkoituksenmukainen. Riittävää on nykyinen sääntely, jonka mukaan maksun on katettava palvelun tuottamisesta aiheutuvat kustannukset, eivätkä maksut saa olla kotitalousasiakkaita matalammat. Käytännössä esimerkiksi sekajätteen hinnat ovat jo nykyisin TSV-asiakkaille kustannuksia korkeammat, koska niillä katetaan osin kotitalouksien kierrätettävien jätteiden jätehuoltoa. TSV-asiakkaille ei käytetä vastaavia kompensatioita, minkä vuoksi kierrätettävien jätteiden keräysmaksut ovat jo niillä kotitalousasiakkaita korkeammat.

Huomiot ehdotusten pääasiallisten vaikutusten tarkastelusta

Kuopion kaupunki toteaa, että jätelakimuutoksen vaikutuksia on arvioitu valmistelussa monipuolisesti ja kattavasti, mutta haastavaa on se, että vaikutusten arviointeihin sisältyy huomattavaa epävarmuutta. Arviointeja ei myöskään otettu riittävästi huomioon itse lakiesityksen sisällössä ja johtopäätöksissä, vaan esityksessä on päädytty ratkaisuihin, joilla voi olla varsin huomattavia haitallisia vaikutuksia.

Vaikutusarvioinnissa on tuotu esille muun muassa kustannusten nousun riski, joidenkin käsittelypalveluiden saatavuuden heikkeneminen sekä kuljetusmatkojen pidentyminen, mikä voi lisätä myös ympäristöhaittoja. Jätelakia uudistettaessa tulisi ensisijaisesti varmistaa, että jätehuoltopalvelut ovat niitä tarvitseville helposti, luotettavasti ja kohtuullisin kustannuksin saatavilla. Lisäksi tulisi huolehtia siitä, että toiminta kehittyy vastaamaan kiertotalouden tarpeita ja ympäristöhaitat minimoidaan. Vaikutusarvioinnin perusteella voidaan todeta, että esitetyt lakimuutokset eivät olennaisilta osiltaan tue näitä tavoitteita.

Toimivallan peruste

Kuopion kaupungin hallintosääntö 27 §

Vaikutusten arviointi

Vaikutusten ennakoarviointia ei tehdä, koska kyseessä on lakiesitykseen vastaaminen (KH 21.10.2024 § 293)

Liitteet

Lausuntopyyntö _ Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi jätelain muuttamisesta
Luonnos hallituksen esitykseksi laiksi jätelain muuttamisesta